

oamenii mint în genunchi

Teodor Dume

încerc să înțeleg de ce
se pleacă mereu
în ziua în care Dumnezeu
coboară printre oameni și plânge
e singura dată când oamenii
se adună în cerc
sub lumina unei lumânări
și nu spun nimic
cineva le umblă prin suflet
și-n aceeași respirație
îngenunchează pe liniștea
ce se deschide ca
un răsărit

durerea se amplifică dar
nu le aparține

îmi amintesc de mama când
mi-a spus că bunica
se ascunde în cer și câteodată
ar vrea să se joace cu mine

e singura minciună spusă de mama
un neadevăr pe care îl vom rosti mereu